

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/46/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5415010127
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5415010127.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Urbanovej a sudkýň JUDr. Evy Kyselovej a JUDr. Dany Wänkeovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 3. augusta 2016 v Žiline, o odvolaní obžalovaného B. G. proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín, sp.zn. 2T/37/2015 zo dňa 12.4.2016, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného B. G. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný B. G. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Za tento prečin a prečin ohrozovania mravnej výchovy podľa § 211 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. a), b) Tr. zák. zbiehajúci sa z rozsudku Okresného súdu Martin, sp.zn. 2T/168/2014 zo dňa 9.6.2015 mu bol podľa § 211 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. a § 38 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 42 ods. 1 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. na výkon tohto trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Tým istým rozsudkom mu bol podľa § 61 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. a § 38 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 42 ods. 1 Tr. zák. uložený súhrnný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 18 mesiacov. Zároveň podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. bol zrušený výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Martin, sp.zn. 2T/168/2014 zo dňa 9.6.2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný. Podaním, ktoré bolo okresnému súdu doručené dňa 28.4.2016, odvolanie písomne odôvodnil. Prostredníctvom obhajcu uviedol, že k spáchaniu prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia sa priznal a skutok niekoľkokrát oľutoval. Od samého začiatku spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní pri objasňovaní skutku a taktiež mal záujem uzavrieť dohodu o vine a treste. Dohoda o vine a treste však nemohla byť uzavretá z dôvodu, že prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu spolu s trestom, ktorý mu bol uložený Okresným súdom Martin v konaní vedenom pod sp.zn. 2T/168/2014. Obžalovaný ďalej dôvodil tým, že na hlavnom pojednávaní dňa 12.4.2016 vyhlásil, že je vinný zo spáchaného skutku. Podľa jeho názoru trest uložený v predošlom konaní splnil svoj účel prevýchovy. Mal dostatok času na prehodnotenie svojho predchádzajúceho správania a už nikdy sa nechce ocitnúť vo výkone trestu odňatia slobody. Chce žiť usporiadaným životom, pravidelne chodiť do práce. Z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Martin, sp.zn. 2T/168/2014 bol za dobré správanie podmienene prepustený dňa 5.12.2012. Celkovo strávil vo výkone trestu 4 mesiace a 8 dní. Konajúcemu súdu navrhol, aby bolo u neho upustené od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Tr. zák. Chcel, aby mu bola daná šanca preukázať svoju prevýchovu a šancu viesť usporiadaný život. Dokonca i samotná prokurátorka na hlavnom pojednávaní navrhla upustiť od uloženia súhrnného trestu. Napriek tomu mu bol Okresným súdom Dolný Kubín uložený neprímerane prísny trest. V tejto súvislosti poukázal

na konanie pred Okresným súdom Martin, kde bol uznaný za vinného zo závažnejšieho trestného činu, a to prečinu podľa § 211 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. a), b) Tr. zák., kde zákon umožňuje uložiť trest odňatia slobody v rozmedzí od 6 mesiacov do 5 rokov. Za trestný čin, pre ktorý sa vedie konanie v predloženej veci je možné uložiť trest odňatia slobody až do 2 rokov. Podľa jeho názoru nebolo potrebné, aby mu bol v predloženej veci uložený sprísnený trest. Opakovane odvolateľ uviedol, že chce viesť riadny usporiadaný život. Poukazoval i na tú skutočnosť, že v súčasnosti ma stabilnú prácu ako rušňovodič českých dráh, má pravidelný finančný príjem, kde z tohto príjmu pomáha svojim rodičom, ktorí sú v dôchodkovom veku. Prípadná strata zamestnania sa tak nepriamo dotkne aj týchto rodičov. Výkon trestu odňatia slobody bol pre neho prevýchovným, keďže si uvedomil, že v prípade ďalšieho zlyhania môže stratiť omnoho viac. Kvôli tomu žiadal Okresný súd Dolný Kubín o poskytnutie šance preukázať svoju prevýchovu, avšak tomuto nebolo vyhovené. Opakovane uviedol, že v danom prípade skorší trest, ktorý mu bol uložený splnil svoj účel, pobyt v ústave na výkon trestu ho viedol k prehodnoteniu doterajšieho života a uvedomenia si vlastných chýb. Svoje konanie úprimne oľutoval, sľúbil nápravu a polepšenie. S poukazom na uvedené žiadal, aby Krajský súd v Žiline po preskúmaní odvolania napadnutý rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín zrušil a vo veci rozhodol sám tak, že mu uloží miernejší trest.

Príslušný prokurátor sa k dôvodom písomne podaného odvolania obžalovaného nevyjadril.

Na verejnom zasadnutí obžalovaný i jeho obhajca trvali na dôvodoch podaného odvolania i na návrhu v ňom uvedenom. Prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné postupom podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Krajský súd na podklade podaného odvolania, po zistení, že v predmetnej veci niet zákonného dôvodu na postup podľa § 316 Tr. por., preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Pri preskúmaní prihliadal i na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytykané, ale sú takej povahy, že by mohli byť dôvodom na podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Následne zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, avšak je nedôvodné.

Z obsahu predloženej veci, najmä zo zápisnice o hlavnom pojednávaní je zistiteľné, že obžalovaný B. G. na hlavnom pojednávaní po prednesení obžaloby a po poučení o jeho právach i podľa § 257 ods. 1 Tr. por., urobil vyhlásenie o priznaní viny ku skutku právne kvalifikovanom ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. Týmto prejavom sa obžalovaný B. G. vzdal práva na prerokovanie svojej veci pred nestranným a nezávislým súdom na hlavnom pojednávaní. Zároveň týmto vyhlásením prejavil súhlas, aby mu súd uložil trest bez dokazovania viny. Správny a zákonu zodpovedajúci bol postup súdu prvého stupňa o prijatí vyhlásenia obžalovaného, že je vinný, a tiež rozhodnutie súdu, keď nevykonal dokazovanie v rozsahu priznanej viny. Nakoľko na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom nebolo vykonané dokazovanie súvisiace so skutkovými zisteniami obžaloby, nemohol ani krajský súd ako súd odvolací preskúmať, zasahovať, meniť, či spochybňovať skutkové zistenia a závery súdu prvého stupňa prezentované vo výroku o vine v napadnutom rozsudku. Krajský súd však bol povinný preskúmať zákonnosť postupu okresného súdu súvisiaci s prijatím vyhlásenia obžalovaného a tiež bol povinný preskúmať, či zistený skutok bol správne právne posúdený.

Krajský súd po preskúmaní predloženej veci konštatuje, že konanie obžalovaného B. G. popísané vo výrokovej časti rozsudku okresného súdu zodpovedá právnej kvalifikácii prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák.

Pokiaľ ide o výrok o treste, ktorý bol odvolateľom napadnutý, žiada sa uviesť, že argumenty obžalovaného prezentované v odvolaní prostredníctvom obhajcu sú vlastne opakovaním jeho obhajobných tvrdení pred súdom prvého stupňa. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia presvedčivo, zrozumiteľne a so znalosťou veci na tieto reagoval a s týmito sa vysporiadal. Jeho záver, že uloženie niektorého z tzv. alternatívnych trestov namiesto trestu odňatia slobody v danom prípade neprichádzalo do úvahy vzhľadom na podmienku uvedenú v § 42 ods. 2 druhá veta Trestného zákona a tiež záver, že uloženie takéhoto trestu by bolo neadekvátne vzhľadom na osobu obžalovaného a povahu spáchaných trestných činov, je správny a zodpovedá zákonu. Tvrdenie odvolateľa, že mu bol uložený neprímerane prísny trest je neakceptovateľné. Podľa názoru odvolacieho súdu vzhľadom na množstvo záznamov o dopravných priestupkoch, ktoré obžalovaný má v evidenčnej karte vodiča sa javí trest zákazu činnosti uložený vo výmere 18 mesiacov ako trest mierny a už vôbec nie neprímerane prísny. Len z

dôvodu absencie odvolania prokurátora krajský súd nemohol obžalovanému uložiť trest zákazu činnosti prísnejší, pretože bol limitovaný zásadou zákazu reformatio in peus (zákazu zmeny k horšiemu).

V ďalšom krajský súd dodáva, že okresný súd pri ukladaní trestu správne aplikoval poľahčujúce i priťažujúce okolnosti a taktiež správne a súladne s ustanovením § 42 ods. 1 Tr. zák. postupoval, keď obžalovanému uložil za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a za zbiehajúci sa prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. a), b) Tr. zák., trest súhrnný a to podľa zásad na uloženie úhrnného trestu (§ 41 ods. 1 Tr. zák.), teda podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejší trestný. V predloženej veci je to ustanovenie § 211 ods. 3 Tr. zák. Prvostupňový súd mal teda možnosť uložiť obžalovanému trest pri zohľadnení poľahčujúcich i priťažujúcich okolností v rozpätí od 6 mesiacov do 5 rokov. Ak obžalovanému B. G. uložil trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby, výmeru tohto trestu prvostupňový súd presvedčivo a zrozumiteľne odôvodnil. Správne postupoval, keď neupustil od uloženia súhrnného trestu a tiež keď neupustil od potrestania obžalovaného. Záver, že trest uložený obžalovanému vo veci Okresného súdu Martin, sp.zn. 2T/168/2014 nemožno pokladať za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného, zodpovedá stavu veci a zákonu a s týmto záverom sa odvolací súd bez výhrad stotožňuje.

Ak obžalovaný v odvolaní a rovnako i pred odvolacím súdom na verejnom zasadnutí uviedol, že skorší trest uložený Okresným súdom Martin splnil u neho svoj účel a pobyt v ústave na výkon trestu ho viedol k prehodnoteniu doterajšieho života a uvedomenia si vlastných chýb s tým, že sľúbil nápravu a polepšenie, odvolací súd takýto jeho prejav akceptuje a zároveň konštatuje, že obžalovaný bude mať možnosť uvedené preukázať aj za situácie, keď jeho odvolanie bolo ako nedôvodné zamietnuté. Žiada sa uviesť, že trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov spolu s trestnom zákazu činnosti 18 mesiacov v podstate zodpovedá účelu trestu ako z hľadiska jeho individuálnej prevencie, tak aj z hľadiska generálnej prevencie trestu, a teda odradenia iných od správania sa v rozpore so zákonom.

Výrok o zaradení obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia je v súlade s § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. a rozhodujúcim pre zaradenie obžalovaného na výkon trestu bolo to, že obžalovaný nebol v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Keďže odvolanie obžalovaného B. G. nebolo dôvodné, krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.